

Pag. 20: toen God vorm aannam, kwam er niemand bij

Stem: Eerst was er niets. Het universum was niet leeg en koud, het bestond niet. Toen was er de gebeurtenis die Big Bang genoemd is. Wat geweten werd, kreeg vorm. Materie bood aan wat zichzelf kende, de mogelijkheid om zichzelf te ervaren. God nam vorm aan.

Toen God vorm aannam, is er niemand bijgekomen. Begrijpt u dit? Hij nam slechts vorm aan. Zijn aldus ontstane vormen, *u dus ook*, zijn Gods vormen. *In die* vormen werd dat echter anders gezien.

Begrijpt u dat toen Hij vorm aannam, er niemand bij kwam? Hij nam slechts fysieke vorm aan. Wil God leven in Zijn vorm, *dan moet Hij **in die vorm** vergeten dat hij God is*. De mens *is* die vorm, samen met al het andere. De mensheid zoals die nu bestaat is God die dat – om een goede reden - vergeten is.

Dat de mensheid dit vergeten is, deed hem tevens zijn meest waardevolle eigenschappen verliezen: zijn vermogen zichzelf en anderen te genezen en zijn vermogen tot rechtstreeks materie scheppen. Ook dat is vanzelfsprekend. Een timmerman die vergeten is dat hij timmerman is kan niet timmeren.

Pag. 23: de enige boodschap: wij zijn allen Eén

Stem: Wij hebben slechts één boodschap voor u. Wij zijn allen één. Wij zijn één en hetzelfde wezen. Als u uitspreekt dat wij één en hetzelfde wezen zijn, dan zegt u dat wie uw buurman is, (hoe hij zichzelf kent dus) uw

identiteit uitmaakt gelijk wie u bent, zijn identiteit uitmaakt. Door dit te weten brengt u dat wezen, dat bestaat uit uw buurman en u, op deze aarde. *Inderdaad, dat wezen is noch u, noch uw buurman, maar het wezen dat u samen vormt.*

Bij vol bewustzijn moet u dit doen. U moet bij vol bewustzijn, wetende wat u doet, God realiseren. U zult nooit meer iets kunnen doen dat een ander schaadt. Inderdaad. U bent God. U heeft het zich herinnerd. Herinnerd, want het is nooit anders geweest. U bent nooit een ander wezen geweest dan de eeuwige God die vorm aannam, veranderde, realiseerde en schiep naar de behoefte in die vormen.

Wij gingen u voor zodat wij dit kunnen vertellen. De bijbel en vele andere geschriften zeggen het en wij hebben het gezegd, maar u bent weggelopen voor de praktische implementatie: God is Al Dat Is. Dat omvat ook u. *Dat omvat natuurlijk ook u.* Uw notie dat u slechts uw lichaam met inhoud bent is even onwrikbaar als onjuist.

Realiseert u zich dit ten volle, dan zult u de hoogste opdracht die op deze aarde gerealiseerd kan worden, volbracht hebben. U zult dan ook na de dood van uw lichaam geen noodzaak meer gevoelen om terug te keren, of het zou moeten zijn voor een specifieke missie, bijvoorbeeld om andere mensen te helpen.

Pag. 27: waarom Gods liefde voor u geen grenzen kent

Stem: Zodra de bewustheid van eenheid met al wat is, verloren wordt, wordt twee gezien: ik en de rest. Waar

twee gezien wordt ontstaat afstand en dus tijd. Ieders leven bestaat uit deze twee spelers. Ik en de rest.

Dat tijd ontstaat is vanzelfsprekend, want bij deze afscheiding ziet men zichzelf en iets anders, met daartussen afstand. En afstand overbruggen kost tijd.

Zodra en in de mate waarin het bewustzijn van onze eenheid hervonden wordt, verdwijnt tijd en leeft men in het Eeuwige Moment Nu. Echter, ditmaal bij vol bewustzijn en met volledige kennis van wat het betekent om in de relativiteit te leven. Dan is God in u wakker geworden.

God, die eerst slechts alles wist maar niets kon ervaren, *ervaart* nu wat Hij geweten heeft, dankzij hen die in de materie zijn. Dank zij u! Begrijpt u nu waarom Gods liefde voor de mens geen grenzen kent?

Pag. 48: waarom mensen leven als lijden ervaren

Ik: Mensen creëren dus hun eigen narigheid uit onwetendheid. Waarom is het leven een lijdensweg voor veel mensen? Waarom is die lijdensweg noodzakelijk? Is het niet beter om hen dat gewoon te vertellen?

Stem: Dat is precies wat wij aan het doen zijn. U vraagt waarom men zegt dat leven lijden is. Dat heeft een oorzaak en een reden. De oorzaak is de eeuwige strijd tussen uw bewustzijn en uw waarneming. De eeuwige strijd tussen wie u bent (hoe u zichzelf kent ofwel uw bewustzijn) enerzijds en wie u denkt dat u bent (door uw

waarneming, dat wat uw zintuigen en de hele wereld zeggen dat u bent) anderzijds. De reden vloeit rechtstreeks uit deze oorzaak voort. De reden is dat denken scheppen is. Zonder controle zijn uw gedachten als wilde apen, ze springen overal heen. Lijden ontstaat als men zijn scheppingsproces in de handen van apen legt - en een toekomst scheidt die men niet gewild heeft. Om die reden is het van groot belang dat u uw gedachten onder controle houdt. Men weet niet dat men ongeluk naar zich toetrekt als men anderen ongeluk brengt en dat men liefde naar zich toetrekt als men anderen liefde brengt. Deze basis-basis-basiskennis heeft de mens niet.

Denkt u werkelijk te kunnen verklaren armoede te zijn en vervolgens rijkdom verwachten? Denkt u werkelijk te kunnen uitspreken succes te zijn en vervolgens mislukking tegemoet zien? Wat u zal overkomen is wat u consistent als uw waarheid ziet en verklaart. Wees niet verbaasd als u vermoord wordt - of een soortgelijk geweldsconcept ervaart - als u gewelddadig bent. Wees niet verrast als u door warme liefde in uw leven omhuld wordt als u een liefdevol persoon bent.

Ik: Slecht nieuws voor verkrachters en moordenaars dus.

Stem: Nee, dat is geen slecht nieuws voor verkrachters en moordenaars. Het is zelfs geen nieuws. Op enig niveau weet iedere moordenaar en iedere verkrachter dat hij hetzelfde lot over zich heen trekt. Hij *hoopt* alleen dat hij ermee weg komt. Het is geen slecht nieuws om nog een andere reden. Het mechanisme van zelf ervaren wat men een ander laat ondergaan is het meest motiverende leermiddel om aan iemands leven sturing te geven.

Behulpzaam is natuurlijk dat hij het verband begrijpt tussen wat hij gedaan heeft en wat hem overkomt, zodat hij het in de toekomst kan vermijden.

Ik: Is iedere verkrachte vrouw in een vorig leven dan een verkrachter geweest?

Stem: Dat kunt u niet zo stellen, want God kent alleen concepten zoals geluk, geweld, angst en liefde. Geen concrete dingen of gebeurtenissen, zoals verkrachting. Wel kunt u stellen dat niemand in een situatie verkeert die hij niet zelf – als concept dus - gecreëerd heeft.

Pag. 92: over veroudering van het lichaam

Maar u heeft gezegd dat als wij volgens de QuantumFormule leven, wij niet meer ziek worden en dood gaan!

Ik heb gezegd dat leven volgens de QuantumFormule de gezondheid van uw lichaam zeer ten goede komt omdat u het lichaam ziet voor wat het werkelijk is, en aldus veroudering tegengaat. Uiteindelijk sterft het lichaam, maar niet voorafgegaan door ziektes.

De mens daarentegen denkt dat *hij* het lichaam met zijn inhoud is, *en dat is apert onjuist*. Het lichaam huisvest bewustzijn (het uwe) dat in de overtuiging leeft dat het lichaam iets is wat het niet is. Het lichaamsbewustzijn weet zichzelf zijn leven lang bestreden door zijn eigen bewoner. ***Dat is wat veroudering veroorzaakt***. Deze ononderbroken, levenslange ontkenning van wie het lichaam weet te zijn, is de oorzaak van de veroudering en uiteindelijk de dood van uw lichaam.

Bij de geboorte maakt een mens deze fout nog niet. De jonge cel weet een cel te zijn zonder zijn wand als de rand van zichzelf te zien. En inderdaad, zijn wand is helemaal niet de rand van hemzelf. Integendeel. Zijn buitenwand is de binnenkant van het volgend grotere dat hij is. De jonge cel weet dat, en het jonge kind bestrijdt dat niet. In zijn jeugd is de jonge mens dan ook vitaal. In de jaren daarna, naarmate hij meer met de vergiftigende wereld zoals die is kennis maakt, verliest hij deze onbevungen onschuld en gaat hij zichzelf meer en meer als afgescheiden zien in een wereld die alles en iedereen afgescheiden ziet van al het andere. Dit wordt onvermijdelijk overgedragen op de cellen, zodat het laagje om de cellen dat zich nog wel bewust is van zijn eenheid met zijn burens, steeds dunner wordt, steeds minder ver reikt en steeds minder buurcellen omvat. Dit is inderdaad de kern van het proces van veroudering: de gedachte die aan de cellen opgedrongen wordt dat zij afgescheiden van elkaar zijn. Door ons, die denken dat wij van elkaar afgescheiden zijn.

U vertelt hier over de oorzaak van veroudering! Dat wil de hele wereld weten! Kunt u daar meer over vertellen? Hoe werkt dat? Waarom is een baby soepel, gezond en heeft het een glad huidje, en ik niet?

Uw cellen delen zich onophoudelijk. Dat is hun manier van zich voortplanten. Wat zij voortplanten is niet hun lichaam - dat is een belletje water - maar de kennis in dat belletje water. Het 'zichzelf kennen als'. De jonge cel kent zichzelf als één met alles en is daarom in harmonie met alles. U heeft nooit een harmonieuzer wezen gezien dan een baby. Gedurende zijn leven prent de wereld het kind in dat het niet één met alles is. Dat is een dramatisch verschil met de kennis in de cel, en de cel weigert dan ook

aanvankelijk dit te accepteren en zo lang blijft het lichaam jong, gezond en soepel.

Het moment dat uw cellen hun weerstand opgeven en de leugen accepteren dat zij niet één zijn met allen, markeert het intreden van veroudering.

De volgende kopie die de cel van zichzelf maakt, bevat die fout. De cel kopieert niet meer zijn oorspronkelijke 'zichzelf kennen als' - namelijk eenheid met alles - maar wat de wereld hem geleerd heeft, namelijk afgescheidenheid van alles. Dan gaat de cel dood. Vaak voorafgegaan door een periode van zichzelf wanhopig reproduceren.

Pag. 241: chakra's, spirituele groei en seksualiteit

Ik denk in jullie! Mijn denkvermogen is in mijn wezens - jullie - geplaatst. Buiten jullie denk ik niet, maar weet ik alleen. En dat is de reden dat u keer op keer leest dat ik geen voorkeuren heb. God heeft geen voorkeuren, anders dan die in jullie heersen! Buiten jullie weet God dat slechts. De opinie die in u heerst, is buiten u niet aanwezig. Wel kunnen er uiteraard gelijkgestemden zijn, maar wat u denkt, denkt u alleen. Dat maakt de positie van de mens zo uniek: wat God denkt, vindt plaats in uw aller individuele brein. Als u dit niet weet, verkeert u in een gevaarlijke situatie, want denken is scheppen. Hoe dit uitwerkt, toont de huidige wereld.

Een gevolg van het denken dat de mens zich van het Al afscheidde, was dat zijn ademhaling stopte. Niet die van lucht door zijn longen, maar die van levensenergie door

zijn chakra's. Wat er aan circulatie overbleef was wat hij bij zijn geboorte als kind aan vitaliteit bij zich had; aanvulling door eigen energie-ademhaling vond nog enige tijd plaats zolang het kind zijn eenheid met het Al voelde, maar verminderde naarmate de wereld hem ervan overtuigde dat wij afgescheiden zijn van het Al en van elkaar. Vanaf dat moment moest het kind voor zichzelf zorgen. De wereld dwong hem om een ego-leven te leven. Zijn chakra's sloten zich langzamerhand en zijn energie-ademhaling met het universum verminderde in dezelfde mate. Veroudering van het lichaam trad in en ziektes werden mogelijk.

Een van de dingen die u in uw spirituele groeiproces zult opmerken is dat uw seksualiteit verandert. Fysieke seks waarbij liefde geen rol speelt verliest zijn belang doordat de onderste chakra's zich geleidelijk sluiten onder invloed van uw focus op het hogere leven, waarvan uw hogere chakra's de poorten zijn.

In dat perspectief toont zich ook de arrogantie van enkele religies door hun dienaren seksualiteit te ontzeggen.

Noem het geen arrogantie. Het is zoals het is. Religies die zich de bevoegdheid aanmeten het spirituele niveau van hun dienaren te bepalen door abstinentie te eisen, zetten die dienaren gevangen door hen te verplichten te doen alsof zij seksualiteit overstegen hebben. De achtergrond van het celibaat is als volgt. Naarmate een individu een hoger spiritueel niveau bereikt, neemt zijn behoefte aan fysieke seksualiteit af door zijn toegenomen focus op hogere chakra's. Celibaat dwingt dienaren te doen alsof zij dat niveau al bereikt hebben.

Er zijn religieuzen die het celibaat een offer vinden dat zij graag brengen.

Gelovers die dat beweren zoeken schouderklopjes van hun superieuren. Bewust of onbewust: zij doen dit om goedkeuring te ontvangen. Niemand levert vrijwillig zijn vrijheid in om zijn liefde voor een vrouw fysiek te vieren. Niemand brengt graag een offer dat de eigen natuur onderdrukt. De gedachte dat God enig offer zou vragen van wie dan ook - laat staan een offer dat de offeraar schaadt - is middeleeuws. Hoe schadelijk onderdrukking van de menselijke seksuele natuur is, heeft de recente geschiedenis van niet alleen uw katholieke kerk onthuld.

Er is zelfs een Bijbelverhaal waarin een vader zijn zoon aan God moest offeren.

Dat verhaal wordt verkeerd begrepen. Het was geen examen met een onbegrijpelijke afloop. Bij 'offer uw zoon' moet u lezen: 'offer wat u het dierbaarst is'. Het dierbaarste wat iemand heeft is: zijn identiteit. Wie hij is. Omdat hij niet weet wie hij is, is dat *zijn idee over* wie hij is. Offer dat, want dat idee is onjuist. Na een tweestrijd gehoorzaamt Abraham.

Maar waarom stopt God hem dan, juist op het moment dat hij dat wil doen?

Omdat men het ego niet moet doden; men moet het anders invullen.

Dat was ook de diepere betekenis achter de kruisiging. Kruisig uw oude idee over wie u bent, en sta op als God.

Woow! Wat een inzicht! Zo had ik het nooit gezien!

Zo werd deze, van het verticale vlak afkomstige, boodschap op het horizontale vlak uitgespeeld. De lichamelijke pijn aan het kruis speelde nauwelijks een rol. Gelijk bij Abraham, kijkt u slechts naar het horizontale verhaal. U moet de diepere boodschap er in zien.

Zo is ook de uitspraak bedoeld: “alleen door mij komt u tot God”. Dat heeft niets met mij persoonlijk te maken, laat staan dat u in mij moet geloven. U komt tot God door God te zijn. Ik bracht u die boodschap. En die boodschap brengen wij vandaag opnieuw,

En de aarde zou in zeven dagen geschapen zijn?

Ik ga u het scheppingsverhaal op een andere manier vertellen. [hierna volgt het scheppingsverhaal, vanuit een ander perspectief.]

Pag. 278: de terugkeer van Jezus

[hiervóór heeft de Stem verteld over verschillende tijdsdimensies, hoe die met elkaar verweven zijn. Plotseling:]

O my God! Bent u Jezus?

Stem: Zoals u niet meer bent wie u tweeduizend jaar geleden was, zo ben ik dat niet. Men hangt zeer aan de persoon die tweeduizend jaar geleden gekruisigd is. De mythologie die men rond zijn leven en dood geconstrueerd heeft is mensenwerk. Ik ben Gods zoon, maar niet Gods eniggeboren zoon. Ik ben Gods kind op gelijke voet met u allen. Het enige verschil tussen u en mij is dat ik weet wie ik ben en u niet. Ik ben uw broeder, niet uw meester. Ik heb het als mijn taak op mij genomen om u allen dit te onderwijzen en werk samen met allen die ik

daartoe bereid vind. En ik zeg u: grotere dingen dan die ik gedaan heb, zult u doen.

Kan ik u Jezus noemen?

Stem: Doet u dat maar niet.

Waarom niet?

Stem: Om drie redenen. In de eerste plaats omdat ieder die uw verhaal leest zijn eigen beeld heeft bij de naam die ik tweeduizend jaar geleden droeg. En het beeld dat iedere individuele lezer bij die naam heeft, is gebaseerd op de verhalen in uw Bijbelboek en die verhalen hebben weinig te maken met wie ik toen was en al helemaal niets met wie ik nu ben. Denkt u dat mijn ontwikkeling de afgelopen tweeduizend jaar stil gestaan heeft? Dat de hele wereld doorgedaan is behalve ik? Men noemt mij hier iets wat overeenkomt met “mensenredder”. In de tweede plaats omdat deze naam tot verering kan leiden. Alle verering is schadelijk omdat het afstand schept. En in de derde plaats omdat mijn woorden waar zijn omdat ze waar zijn, en niet omdat mijn oude naam er geloofwaardigheid aan toevoegt.

Daarom moet u vermijden de naam Jezus te noemen. Spreek liever over “de stem” zoals u tot nu toe gedaan heeft.

Maar kan ik wat u net gezegd heeft, wel vermelden in mijn boek?

Stem: Vermeld het en laat het daarbij.

Ik begrijp een ding niet. U beveelt aan om niet te geloven maar in plaats daarvan te onderzoeken en te

weten. Maar u bent zelf de hoofdpersoon in de heilige boeken waarvan u zegt dat wij die niet moeten geloven!

Stem: Dat mijn leven in die boeken beschreven wordt betekent niet dat ik niet bestaan heb. De verhalen daarin hebben echter alle vervormingen ondergaan die men kan verwachten na tweeduizend jaar van schilderachtige overlevering en aanpassingen aan kerkelijke belangen. Veel verhalen kloppen niet en brengen gelovers op een dwaalspoor ten dienste van de betrokken religies. Zo heb ik nooit iemand uit de dood opgewekt wiens lichaam reeds aan het rotten was. En mijn lichaam was niet dood toen het opstond, en de opstanding gebeurde niet na pas drie dagen.

Zo! Hier gaan veel mensen niet blij mee zijn! U ondermijnt hiermee wel uw geloofwaardigheid!

Stem: Hoort u wel wat u zegt? Uit de dood opstaan is geloofwaardiger dan dat het verhaal in de loop der eeuwen aangedikt is? Hier geeft u een perfect voorbeeld van wat geloof met gezond verstand doet.

De waarheid staat niet in dienst van te verwachten geloofwaardigheid. Maar u mag het weglaten als u wilt.

Er zijn mensen die zeggen dat u geboren bent uit een maagd.

Stem: Ik weet het. Ik weet het. Ik weet het, laat dat maar zo.

Dit alles betekent niet dat mensen geen spirituele ervaringen kunnen hebben waarin ik aan hen verschijn.

Dat komt zeker voor. Mijn verschijningen liggen altijd in het verlengde van wat zij reeds omtrent mij geloven, zodat zij steun en troost aan mijn verschijning kunnen ontleen. Hun getuigenissen zijn oprecht en hun verhalen zijn authentiek.

Welke waarde moeten wij toekennen aan wat de bijbel zegt dat uw woorden zijn? Bent u de enige grote leraar?

Stem: Op geen enkel punt zijn mijn woorden strijdig met de woorden van de grote leraren van de menselijke geschiedenis. Alle werkelijke leraren bevelen liefde aan als levenshouding. Denkt u dat er voor mij geen grote leraren geweest zijn en dat er na mij geen grote leraren meer gekomen zijn? Dat ik zelf geen grote leraren gehad heb? Alles wat zij u onderwezen hebben, is wat ook ik u onderwijs: wij zijn allen Eén.

Stap voor stap via de Vier Nobele Waarheden of geleidelijk via de weg van verdraagzaamheid of, voor degenen die dat kunnen, in één samenvattende reuzenstap via de QuantumFormule. Zij wijzen allemaal, ieder in de taal van hun tijd, naar dezelfde grote waarheid: wij zijn allen Eén Wezen. Er is geen andere boodschap dan deze.

Onthoud dit. Alle aanzetten tot oorlog, geweld of onverdraagzaamheid komt van leraren die macht over mensen zoeken door de laagste lagen van het menselijk ego aan te spreken. Personen die geweld als levensrichtsnoer hebben, voelen zich tot zulke predikers aangetrokken. Houdt u zich verre van hen.

En komt u terug op aarde?

Stem: Zonder meer. Niet fysiek. Dat lichaam is reeds lang vergaan, dat zou geen uitleg meer moeten behoeven. Maar hetgeen waarvoor ik sta – *en dat ben ik* – zal terugkeren. Wat mijn identiteit uitmaakt, mijn ziel, zal absoluut terugkeren.

Uw ziel zal terugkeren? Wat bedoelt u?

Stem: Ik bedoel dat *het beseft dat ik heb van mijn identiteit als Zoon van God in u zal terugkeren*. Ja, ik, wetende dat ik God ben, zal op aarde terugkeren. En wel in u allen. Zonder meer. Maar dat is net zo min een belofte als de uitspraak dat de lente op de winter volgt. Religies die dit als een persoonlijke belofte van mij presenteren en dat ik bovendien alleen haar eigen volgelingen zal redden, vertellen een afschuwelijke leugen.

Met het duidelijke doel angst aan te jagen opdat de gelovers niet durven weglopen.

Stem: Ja. U zult inderdaad met mij opnieuw het paradijs scheppen. Maar dat heeft niets met mij persoonlijk te maken. Het is eenvoudig de marsroute van de mensheid.

Sommige religies stellen dat iedereen die niet gelooft wat zij geloven, naar de hel gaat.

Stem: Ja. Het is verschrikkelijk. Ach, kinderen toch.

Pag. 373: over terrorisme

Maar de daders van de aanslagen op 11 september 2001 zijn toch met de beste wil van de wereld geen vrijheidsstrijders te noemen?

Stem: Inderdaad. Dat is zo. Maar om een heel andere reden dan u denkt. De gebeurtenissen op 9/11/2001 zijn inderdaad een uitzondering op het klassieke beeld van de terrorist en de vrijheidsstrijder.

De gebeurtenissen op 9/11/2001 vormen het meest tragische bedrog dat deze planeet ooit heeft gezien. De werkelijke daders zijn niet degenen die ervan beschuldigd zijn. De werkelijke daders zochten geen land te bevrijden maar zochten oorlog. Het plan leunde zwaar op de dociliteit van het publiek, dat wordt geacht te geloven dat een aluminium vliegtuig niet tegen een stalen gebouw te pletter slaat maar er onbeschadigd invliegt en binnen pas ontploft. Toen de nationale nieuwszenders meldden dat Gebouw Zeven ingestort was een half uur *voordat het werkelijk gebeurde*, vroegen professionals en wetenschappers om onderzoek naar *hoe zij dit konden weten* – hetgeen zij niet kregen. De werkelijke daders konden hun oorlogen beginnen.

Later zullen wij uitgebreider over de gebeurtenissen van 11 september 2001 en hun achtergrond spreken, want op die dag is de moslimwereld een zeer groot onrecht aangedaan.

Wat uitgevoerd werd op 11 september 2001 was het plan van de Heerser der Afgescheidenheid, wiens kenmerk psychopathie is en met wie ik gevochten heb.

U hebt met de duivel gevochten? Maar u zei dat u niet dood was!

Stem: Ik heb gezegd dat *mijn lichaam* na de kruisiging niet dood was en ik heb inderdaad gevochten met de macht

die u de duivel noemt. Het gevecht bestond uit een ontmoeting met de grootst denkbare verleiding om mij te scharen aan de zijde van afgescheiden denken en haar concept van rijkdom en macht, dat mij zeer beeldend en indringend getoond werd.

Ik ben echter trouw gebleven aan het ene Wezen dat wij gezamenlijk vormen en dat u God noemt, door vast te houden aan de gnosis die nu als QuantumFormule aan u onderwezen wordt.

Had ik toegegeven, dan was ik tot de aarde veroordeeld geweest. Want daar wordt dat spel gespeeld. Dan had dit gesprek niet plaats kunnen vinden. In die zin ben ik voor u allen 'gestorven'. Niet om de zonden weg te nemen van hen die in mij geloven.

Ik rol van de ene verbazing in de andere met u. U bent niet voor onze zonden gestorven?

Stem: Nee. Laat mij daar duidelijk over zijn. Dat is onmogelijk. Niemand kan voor andermans zonden boeten, als concepten als 'zonde' en 'boete' al zouden bestaan. Dit zogenoemde 'plaatsvervangend lijden' is een van de onzinnigste en schadelijkste verzinsels van uw religies.

Met als doel de mensen aan die religies te binden, want voor buitenstaanders geldt die 'verlossing' natuurlijk niet.

Stem: Ja. Natuurlijk.

Laat mij dit nogmaals duidelijk en ondubbelzinnig verklaren, want teveel goede zielen worden hiermee misleid, angst aangejaagd en spiritueel gevangen gezet. Ik

ben voor niemands zonden gestorven. Dat is letterlijk *godsonmogelijk*. Dat zou lijnrecht in strijd zijn met werkelijk alle principes in het universum.

Het legt ook bloot hoe belangrijk het voor religies is dat u niet zelfstandig nadenkt.

U hoeft daarom helemaal niet 'in mij te geloven'. Uw verstand gebruiken is voldoende. Neem kennis van mijn woorden, laat ze bezinken en geloof ze niet omdat ik het zeg, maar volg uw gevoel.

Laat mij even bijkomen.

Pag. 380: genade, vergeving en absolutie

U zegt dat het concept 'zonde' niet bestaat.

Stem: Iemand doet iets, ondergaat de gevolgen daarvan en dat is het. God vindt daar niets van. Iets ergens iets van vinden komt alleen voor in het relatieve domein.

Hoe zit het dan met genade? De logica daarvan heb ik nooit begrepen. Wanneer val je onder karma en wanneer kom je in aanmerking voor genade? Hoe verdien je het? En is het een recht of een gunst of een soort salaris? Bestaat genade überhaupt of is het een verzinsel?

Stem: Als u onder genade verstaat dat u niet de gevreesde gevolgen zult ondergaan van wat u gedaan heeft, dan is het antwoord ja. Dat verschijnsel bestaat, maar niet als beloning voor het hebben opgevolgd van enig kerkelijk voorschrift of kerkelijke instructie. Het is het

wegnemen van die ongewenste gevolgen door u zelf – u bent de enige die dat kan.

Kunt u dat uitleggen?

Stem: Alles wat u doet doet u niet omdat u dat doet maar omdat u dat bent. Zie het verschil. Verandert u, voordat het ongewenste gevolg zich in uw leven aangediend heeft, zodanig dat het volstrekt ondenkbaar is dat u het nogmaals zou doen, dan valt de basis onder dat gevolg weg. Anders gezegd: wie u nu bent is een totaal ander mens dan de veroorzaker van destijds, zodat de omstandigheden waaronder dat gevolg kan plaatshebben verder weg komen te liggen. Dat mechanisme zou u genade kunnen noemen. Maar die term zet u op het verkeerde been omdat het een normaal onderdeel is van het menselijk bestaan, en niet een beloning die door een externe partij gegeven kan worden

Is genade beschikbaar voor bomgordelterroristen? Tegenwoordig nemen ze ook al hun kinderen mee de dood in. Dat lijkt me toch totaal onvergeeflijk volgens elke maatstaf en buiten ieder bereik van genade.

Stem: Zij die hun gelijk middels een bomgordel opeisen, menen geen andere keus te hebben. Veroordeel hen niet. Zij en hun onderwijzers hebben hun eigen, vaak tragische verhaal dat hen zo heeft doen verharden. Van nature zijn mensen zachtaardig.

Wàt zegt u?

Stem: Van nature zijn mensen zachtaardig. Harde mensen zijn gemaakt. Zij staan op afstand van, maar niet buiten het bereik van onze lessen. Dus: ja, genade is ook bereikbaar voor hen.

Wij moeten ons dus voornemen om het nooit meer te doen. Een slechte toekomst creëren bedoel ik. Zondigen noemen ze dat hier.

Stem: Niet voornemen. U moet *veranderen zodat* u het nooit meer zult doen. Het moet ondenkbaar zijn dat u het ooit nog zult doen. Dat u nooit meer uw medemens kwaad toebrengt moet het gevolg zijn van uw verandering, niet van uw voornemen.

Zij zeggen dat zij namens u absolutie kunnen verlenen omdat zij u vertegenwoordigen.

Stem: Die bewering is aanmatigend buiten alle grenzen.

Nimmer heb ik enige organisatie aangewezen als mijn vertegenwoordiger, en ik zal dat ook nooit doen. De gedachte dat ik zoiets nodig zou hebben wortelt in onbegrip inzake wie ik ben. Net als u heb ik niemand nodig om te bepalen wie ik ben. Net als u ben ik van niemand afhankelijk.

Ik vat samen. Vergeving kan door niemand anders dan u zelf aan uzelf gegeven worden, genade is iets dat u oploopt als u zichzelf drastisch verandert en absolutie is een verzinsel van organisaties die zeggen gelovers uit mijn naam maar onder hun voorwaarden genade te kunnen geven.

Kenmerkend voor alle religies is de mate waarin zij van hun eigen gelijk overtuigd zijn. Het zal moeilijk zijn om die vergissing uit hun hoofd te praten.

Stem: Het is geen vergissing, het is een doelbewust ontworpen machtsmiddel. U kunt dat niet uit hun hoofd praten en dat moet u ook niet proberen. Laat het zo. Te

zijner tijd ontdekken zij het zelf. Het is ieders recht om zo lang zij willen geloof boven rede te stellen. Dat veranderen is uw taak niet. Hun gelovers zijn niet slecht maar verkeerd onderwezen. Zij dienen gerespecteerd te worden in hun opvattingen. Wel kunt u deze boodschap aan hun voeten leggen, vrij voor hen om aan te nemen of af te wijzen.

Alle aanbidding is schadelijk en zelfs ongepast. Niet voor God, voor hem is niets ongepast. Uw aanbidding raakt hem niet, hij verlangt noch eist aanbeden te worden. Het is een religieuze drang zonder speciale betekenis of verdienste. Aanbidding wordt geproduceerd door angst. Maar het helpt u niet verder, het schaadt integendeel uw groei. Met God te aanbidden nadert u God niet, maar zet u zich op afstand van God. Afstand die u zich inbeeldt. Niet God eist dat u hem aanbidt, uw religies doen dat. Niets creëert een grotere afstand tussen u en God dan aanbidding, en dat is precies wat religies nastreven, willen zij overleven. Met gelovers angst aan te jagen dat zij naar de hel zullen gaan bij onvoldoende aanbidding, voorkomen zij dat gelovers terzake kritische vragen durven te stellen en verzekeren zij zich van angstgedreven inkomen zoals kerkelijke bijdragen en nalatenschappen. Respect is wél gepast, zoals u alle leven dient te respecteren. Praat gewoon met God, word volwassen en zijg niet in aanbidding op uw knieën neer. Dat voegt werkelijk niets toe.

Mag ik jij zeggen? Grapje.

Geen grapje. Natuurlijk mag dat. Broeder.